

čanství než čsl., že se tedy k němu nevztahuje domněnka čsl. státního občanství ve smyslu § 2 úst. zák.

Jinak jest tomu, pokud jde o druhou námitku. Při ní jest spor o význam, jaký má pro státní občanství okolnost, že rodiče jeho nabyli v roce 1911 domovského práva v obci na území republiky čsl.

Nař. rozhodnutí stojí na stanovisku, že okolnost ta jest pro st-le bez významu, poněvadž byl tehdy již zletilým.

St-l proti tomu tvrdí, že rodiče jeho měli toto právo domovské ještě v den, kdy nabytí účinnosti uvedený ústavní zákon.

Nss rozhodl již v nál. Boh. 1915 adm. otázku, zdali úst. zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. v § 1 č. 3. požaduje jen, aby rodiče osoby, o jejíž státní občanství jde, měli právo domovské na území republiky čsl. v době narození dítěte, či žádá-li zákon, aby je měli v době, kdy zákon vešel v platnost t. j. 16. července 1920 — v ten rozum, že k nabytí státního občanství čsl. podle bodu 3 § 1 cit. úst. zák. jest třeba, aby rodiče osoby, o níž jde, měli právo domovské na území republiky čsl. v době, kdy zákon ten vešel v platnost. Dle tohoto právního názoru, na kterém nss trvá též v tomto případě, není okolnost, že manželský otec st-lův nabytí r. 1911 domovského práva v Lovosicích pro st-le bez významu — jak za to má nař. rozhodnutí, — nýbrž mohla dle § 1 č. 3 úst. zák. býti podkladem státního občanství st-lova tehdy, když otec st-lův toto domovské právo měl ještě v den, kdy uvedený úst. zák. nabytí účinností, při čemž nemohlo dle ustanovení zákona býti překážkou, že st-l roku 1911 byl již zletilým, neboť ustanovení § 1 č. 3 úst. zák. může se vztahovati jen na osoby zletilé.

Jak uvedeno, není sporu o tom, že jest st-l bývalým rak. státním občanem, narozeným na území čsl. republiky ze státních občanů rakouských. Byli-li tedy jeho rodiče příslušní v uvedené rozhodné době do obce, ležící na území čsl. republiky, pak byl st-l, splniv všechny předpoklady § 1 č. 3 úst. zák., státním občanem čsl. již od 28. října 1918 a tudíž také v den 24. dubna 1919, kdy mu obec Z. propůjčila domovské právo.

Z úvah těchto se podává, že nař. rozhodnutí založeno jest na nesprávném právním názoru, pročež dle § 7 zák. o ss muselo býti uznáno.

Č. 3457.

Učitelé (Slovensko): I. Zákon č. 605/1919, mluvě v § 2 o příslušných dietách, míní diety toho kterého času platné. — II. Učitel nár. školy exponovaný na Slovensku, který se oženil po 1. srpnu 1920 již za svého působení na Slovensku, a jehož žena žije v odložené domácnosti v Čechách, nemá nároku na diety pro ženatého podle výn. min. škol. z 9. května 1922 č. 20.888-I.

(Nález ze dne 7. dubna 1924 č. 1182.)

Věc: Jan. H. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o diety.

V ý r o k: S t í ž n o s t z a m í t á s e j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad žádosti st-le o

příznání vyšších diet po 40 Kč denně, poněvadž st-li, pokud se oženil po 1. srpnu 1920 a to již za svého působení na Slovensku, diety jako ženatému ve smyslu výn. z 9. května 1922 č. 20.888 nepřisloužejí.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou.

Podle § 2 zák. z 29. října 1919 č. 605 Sb. přísluší učiteli příkázanému na Slovensku nárok na příslušné diety. Tím míněny jsou patrně diety stanovené předpisy toho kterého času platnými.

St-li, jenž byl v roce 1920 příkázán učitelskou službou z Čech na Slovensko a jenž byl tehdy svoboděn, byly žal. úřadem přiznány diety. Nárok st-lem uplatňovaný, aby mu byly přiznány vyšší diety z důvodu, že se 27. ledna 1921 oženil, žal. úřad zamítl a opřel svůj výrok o cit. výnos.

Stížnost nepopírá, že výnos ten byl ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení úpravou diet učitelů na Slovensko exponovaných platným v době, o níž tu jde, ani netvrdí, že nárok, jehož se st-l domáhal, jest založen v jiné platné úpravě. Že se k st-li vztahuje jiná úprava, nemohl ani nss zjistiti.

Namítá-li však stížnost, že nař. rozhodnutí se opírá o nesprávný výklad onoho výnosu a že skutečnosti, na nichž nař. rozhodnutí spočívá, nebyly vyšetřeny, pokud se týče, že odporují předloženým písemným dokladům, nemá pravdu. Spočívajíť, jak z obsahu spisů správních jest patrné, skutkové okolnosti, na nichž jest nař. rozhodnutí založeno, totiž že se st-l oženil teprve po 1. srpnu 1920 s Češkou na území slovenském, že byl tehdy již na Slovensko exponován, a že manželka jeho žije v Čechách v odloučené domácnosti, na vlastních údajích st-lem v řízení správním učiněných. Nebylo jich třeba zjišťovati a nelze též seznati, že jsou v odporu se spisy správnými. Je-li však skutková podstata nař. rozhodnutí zjištěna správně, pak nelze shledati, že nař. rozhodnutí jest v rozporu se zákonem.

Předpokládáť výnos, na nějž se žal. úřad odvolává, ve svém odst. III., jenž se jediné může na st-le vztahovati, učitele, kteří, byvše na Slovensko exponováni, se po 1. srpnu 1920 oženili; z nich přiznává však nárok na diety ženatého státního zaměstnance jen exponovanému učiteli, který se oženil s exponovanou učitelkou nebo s úřednicí s dietami.

Že tento předpoklad byl st-lem splněn, stížnost ani netvrdí. Pak není však splněna podmínka, ze které by st-l jediné mohl právní nárok na vyšší diety uplatňovati. Jest tedy stížnost neodůvodněna, pročež ji slušelo zamítnouti jako neodůvodněnou.

Č. 3458.

Urbarialisté (Slovensko). — Řízení před nss-em:
* Stížnost na nss proti rozhodnutí administrativního výboru o odvoláních z usnesení valného shromáždění urbarialistů podle zák. čl. XIX z r. 1898 v ohledu meritorním jest nepřipustná podle § 105 ústavní listiny a § 3 lit. a) zák. o ss.

(Nález ze dne 7. dubna 1924 č. 2736.)